

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214203506
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3214203506.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Mikláňkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcov: 1/ K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, 2/ C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. 51, žalobcovia 1/,2/ zastúpení: JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát so sídlom Bratislava, Nezábudkova 22, 3/ Emília Exlerová, nar. 26.03.1929, bytom Biskupice 93, zastúpená žalobcom 1/, proti žalovaným: 1/ Agrovýkrm Rybany, s.r.o., so sídlom Malinovo, Tomášovská 22/393, IČO: 36 312 487, zastúpený JUDr. Timotej Minarovič, advokát so sídlom Trnava, A. Žarnova 1, 2/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov 1/,2/ proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5C/60/2014-205 zo dňa 22. septembra 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba žalobcov 1/,2/ zamietnutá a vo výroku o nároku žalovaného 1/ na náhradu trov konania voči žalobcom 1/,2/ **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaným 1/,2/ **p r i z n á v a** voči žalobcom 1/,2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého bude rozhodnuté okresným súdom samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ až 3/ domáhali, aby súd určil, že sú podielovými spoluvlastníkmi parciel registra „C“ v katastrálnom území Pravotice parc. č. 1546/11 o výmere 78 m², parc. č. 1546/13 o výmere 17 m², parc. č. 1546/14 o výmere 819 m², parc. č. 1546/17 o výmere 14 m², a to každý v podiele 1/4. O trovách konania rozhodol výrokom II. tak, že žalovanému 1/ priznal právo na ich náhradu v celom rozsahu a výrokom III. tak, že žalovaný 2/ nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul zástupcov strán sporu a vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu 1/ a oboznámením listinných dôkazov. Pojednávanie dňa 22.09.2016 sa uskutočnilo v neprítomnosti žalobcov a žalovaného 1/ aj napriek tomu, že žalobca 1/ a žalobkyňa 3/ žiadali pojednávanie odročit'. Žalobca 1/ žiadal pojednávanie odročit' z dôvodu, že pojednávania sa pre hospitalizáciu nemôže zúčastniť, pričom zároveň zastupuje žalobkyňu 3/. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V danom prípade už bol žalobca 1/ vypočutý, jeho účasť nebola na pojednávaní nevyhnutná a v konaní je zastúpený advokátom. Skutočnosť, že zastupuje žalobkyňu 3/, nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože ju zastupuje ako fyzická osoba, no žalobkyňa 3/ mala možnosť dať sa zastúpiť advokátom, pričom v tomto konaní už advokátom zastúpená bola, a to advokátom, ktorý zastupuje ostatných žalobcov. Samotná žalobkyňa 3/ na pojednávanie predvolaná bola a po tom, čo nebolo vyhovené žiadosti o odročenie pojednávania z

dôvodu hospitalizácie žalobcu 1/, požiadala o odročenie pojednávania aj žalobkyňa 3/, a to z dôvodu, že je imobilná a na pojednávanie mala prísť so žalobcom 1/, na ktorého sa spoliehala. Nesúhlasila, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti a bez žalobcu 1/ ako jej zástupcu. Ani túto žiadosť o odročenie pojednávania súd neakceptoval, pretože účasť žalobkyne 3/ nebola na pojednávaní nevyhnutná, keďže dôkaz jej výsluchom ako strany sporu navrhnutý nebol a od žalobkyne 3/ bolo možné spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní dala zastúpiť inou osobou, pričom na začiatku tohto konania aj bola zastúpená advokátom, ktorý zastupuje ostatných žalobcov. Pokiaľ jej mal žalobca 1/ poskytnúť aj asistenciu v súvislosti s dopravou na pojednávanie, tak túto jej mohla poskytnúť aj iná osoba.

3. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný 1/ je ako vlastník zapísaný na LV č. 214 vo vzťahu k parcelám registra „C“ v katastrálnom území D. parc. č. 1546/11 o výmere 78 m², parc. č. 1546/13 o výmere 17 m², parc. č. 1546/14 o výmere 819 m² a parc. č. 1546/17 o výmere 14 m². Všetko sú to zastavané plochy a nádvoría a žalovaný 1/ ich nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 08.07.2014 od Slovenskej republiky, za ktorú pri uzatváraní zmluvy konal žalovaný 2/. Uvedené parcely vznikli odčlenením z parcely registra „E“ č. 1588 - ostatná plocha o výmere 2491 m², ktorá bola vo vlastníctve Slovenskej republiky. Dňa 22.09.1993 bolo vydané osvedčenie vo forme notárskej zápisnice notárky JUDr. Vlasty Rybanskej č. N 300/93 NZ 313/93, podľa ktorej sú žalobcovia a aj C. H. podielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností v k. ú. Pravotice, a to aj parcely č. 846 zapísanej v PKV č. 23. Parcela č. 1588 medzi nimi uvedená nie je. Na liste vlastníctva č. 431 je vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe žalovaného 2/ zapísaná okrem iných aj parcela registra „E“ č. 1588 o výmere 1563 m² - ostatné plochy. Pôvodná nehnuteľnosť parc. č. 1588 o výmere 3116 m² bola vedená v pozemkovej knihe ako verejný majetok. Pôvodná parc. č. 1588 o výmere 2491 m² bola do katastrálneho operátu na list vlastníctva č. 431 zapísaná na základe zápisu verejnej listiny, Rozhodnutia OU KO č. 27/2001 zo dňa 29.11.2002, o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. Pravotice vo výmere 2491 m². V rámci spracovania registra obnovenej evidencie pozemkov bolo zistené, že výmera pôvodnej nehnuteľnosti, parcely č. 1588 nebola v geometrickom pláne č. 761-2520-0539-76/d vypočítaná správne a na LV č. 431 bola nesprávna výmera 2491 m² a nie správna 2588 m². Vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 431 v k. ú. Pravotice ako parcely č. 1588 je SR - Slovenský pozemkový fond. Z pôvodnej parcely č. 846, po vyvlastnení jej časti o výmere 340 m² v roku 1981 a po predaji jej časti o výmere 797 m² žalobcami žalovanému 1/ v roku 2010, zostala už len výmera 767 m², ktorá je zapísaná na LV č. 127 k. ú. Pravotice a žalobcovia sú jej podieloví spoluvlastníci.

4. Okresný súd zdôraznil, že v zmysle § 137 písm. c/ CSP požadovať určenie, že určité právo tu je, je možné iba voči takému subjektu, ktorému inak z hmotného práva svedčí, že mu toto právo patrí, t. j. voči subjektu, ktorý je vo veci vecne pasívne legitimovaný. V prípade určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti to bude spravidla ten subjekt, ktorému svedčí zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. V tomto spore sa žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - parcelám registra „C“ v katastrálnom území Pravotice parc. č. 1546/11 o výmere 78 m², parc. č. 1546/13 o výmere 17 m², parc. č. 1546/14 o výmere 819 m², parc. č. 1546/17 o výmere 14 m². Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že ako ich vlastník je zapísaný žalovaný 1/, pričom tento sa aj ako ich vlastník správa. Žalovanému 1/ tak svedčí vlastnícke právo podľa zápisu v katastri nehnuteľností a je tak vo veci vecne pasívne legitimovaný. Žalovaný 2/ sa v prípade daných nehnuteľností ako vlastník ani nespráva a ani nie je ako vlastník evidovaný a z hmotného práva mu tak takéto postavenie nevyplyva. Žalovaný 2/ tak nebol vo veci vecne pasívne legitimovaný, a preto vo vzťahu k nemu súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie.

5. Pokiaľ ide o uplatnený nárok v jeho zvyšku, žalobcovia svoje spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam odvodzovali od svojho právneho predchodcu, ktorý bol vlastníkom pôvodnej parcely č. 846 zapísanej v PKV č. 23. Z tejto parcely však preukázateľne sporné parcely nevznikli. Časť parcely 846 bola vyvlastnená, časť žalobcovia scudzili a v časti aj naďalej zostali podielovými spoluvlastníkmi. Z vykonaného dokazovania, konkrétne z identifikácie parciel a oznámení katastrálneho odboru Okresného úradu Bánovce nad Bebravou bolo preukázané, že sporné parcely vznikli z pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. 1588, ktorá nikdy nepatrila ani žalobcom, ani ich právnym predchodcom a bola verejným majetkom, teda majetkom štátu, ktorý sporné parcely žalovanému 1/ aj previedol. Táto parcela sa v notárskej zápisnici, ktorú žalobcovia predložili ako dôkaz o ich vlastníckom práve k sporným parcelám, ani nespomína. Žalobcovia tak neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že by k parcelám registra „C“ v katastrálnom území Pravotice parc. č. 1546/11 o výmere 78 m², parc. č. 1546/13 o výmere 17 m², parc. č. 1546/14 o výmere 819 m² a parc. č. 1546/17 o výmere 14 m² mali nielenže vlastnícke právo,

ale aj akýkoľvek iný právny vzťah. Naopak, z vykonaného dokazovania je preukázané, že vlastníkom sporných parcel je bez akýchkoľvek pochybností žalovaný 1/, ktorému svedčí aj zápis na liste vlastníctva č. 214. Pokiaľ ide o vykonané, resp. navrhnuté a nevykonané dôkazy, tak súd uvádza, že vykonal všetky potrebné dôkazy a k uvedenému záveru dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností, keď prezentovaný záver súdu vyplýva predovšetkým z identifikácie parcel, PKV č. 23, kúpnych zmlúv, predloženej notárskej zápisnice a z oznámení katastrálneho odboru Okresného úradu Bánovce nad Bebravou. Ďalšie listinné dôkazy, a to najmä rozhodnutia tunajšieho súdu na plnenie (platobné rozkazy) a pripojené spisy tunajšieho súdu sú vo vzťahu k prejednávánemu sporu irelevantné, keďže nemajú žiaden vzťah k sporným parcelám. Žalobcovia ďalej navrhli, aby súd ako dôkaz vykonal výsluch svedkov B.. B. G., B.. N. a G.. B. a C. L.. Tieto dôkazy súd nevykonal, pretože žalobcovia ich navrhli vypočuť vo vzťahu k tomu, že žalovaný 1/ čiastočne usporiadal vlastnícke právo so žalobcami a boli usporiadané nájomné a vlastnícke vzťahy medzi žalovaným 1/ a žalobcami. Navrhnutými dôkazmi by tak zjavne nemohlo byť preukázané vlastnícke právo k sporným parcelám. Okrem toho už z vykonaných dôkazov je nepochybne preukázané vlastníctvo žalovaného 1/ a výsluch svedka C. L. už nie je ani možné vykonať, keďže v priebehu konania podľa oznámenia žalobcov zomrel.

6. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku I. , ktorým bola žaloba žalobcov 1/,2/ zamietnutá a vo výroku II. o nároku žalovaného 1/ na náhradu trov konania voči žalobcom 1/,2/ podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/. Navrhli rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že ich žalobe bude vyhovieť, alebo rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uvedli, že žalovaný 2/ nemohol byť riadnym vlastníkom nehnuteľností - parcel č. 1546/11,/13/14/17, pretože vlastníctvo vždy svedčilo vzhľadom na listinné dôkazy v spise v prospech žalobcov. Podľa čl. 20 Ústavy SR každé vlastnícke právo požíva zákonnú ochranu, a preto rozhodnutia uvedené na LV č. 431 nemôžu meniť vlastníctvo. Žalovaný 2/ mohol byť vždy iba správcom nehnuteľností, nemohol nikdy platne nadobudnúť výlučné vlastnícke právo. Pôvodné zmluvy uzatvorené so žalovaným 1/ svedčili o tom, že predmetom predaja mali byť aj sporné nehnuteľnosti, preto výpis z katastra nemôže byť ako dôkaz smerodajný pre rozhodnutie vo veci. Pôvodný žalobca 3/ aj svedok C. L. zomreli pred vypočutím v konaní, pričom svojimi výpoveďami mohli preukázať objektívne dôvodnosť žaloby. Okresný súd nevykonal navrhnutý dôkaz - výsluch svedka C. L., ktorého žalobcovia navrhli vypočuť už v podanej žalobe. Okresný súd ďalej nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi 1/ a žalobkyňi 3/, aby uskutočňovali procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca 1/ súdu riadne oznámil svoj zlý zdravotný stav, ktorý mu bránil zúčastniť sa pojednávania, žalobkyňa 3/ takisto súdu oznámila, že vzhľadom na zdravotný stav žalobcu 1/ nebude schopná sa dostaviť na pojednávanie. Okresný súd tieto skutočnosti do úvahy nevzal, nariadil pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby bolo umožnené žalobcovi 1/ a žalobkyňi 3/ využiť právo záverečnej reči.

8. Po uplynutí odvolacej lehoty žalobca 1/ písomným podaním, urobeným vo vlastnom mene, ďalej uviedol, že posledného pojednávania súdu sa nemohol zúčastniť z dôvodu akútneho zdravotného problému, v súvislosti s ktorým bol hospitalizovaný. Na uvedenú skutočnosť súd ihneď riadne upozornil, žiadal odročiť pojednávanie a chcel sa k veci samej ešte vyjadriť, taktiež využiť svoje právo uviesť záverečnú reč, čo mu nebolo umožnené. Poukázal na to, že aj žalobkyňa 3/ sa z dôvodu jeho absencie nemohla reálne zúčastniť posledného pojednávania, pretože on mal zabezpečiť jej dovoz na súd. Žalobkyňa 3/ nebola v konaní vôbec vypočutá, nemohla sa k veci vyjadriť ani využiť svoje právo na záverečnú reč. Žiadal, aby bol v konaní vypočutý. Mal za to, že ním podané odvolanie je dôvodné.

9. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcov 1/,2/ písomne vyjadril tak, že žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a zaviazal žalobcov 1/,2/ na náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že žalobcovia alebo ich právni predchodcovia nikdy nemali ani nemajú žiadny právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam, túto skutočnosť okresný súd správne vyhodnotil. Pôvodná nehnuteľnosť - pozemok parc.č. 1588 - bola vedená v pozemkovej knihe ako neknihovaný, verejný majetok, čo znamená, že nikdy nemohla vlastnícky patriť fyzickým osobám - žalobcom alebo ich právnym predchodcom. Zopakoval svoje skutkové tvrdenia, ktoré predniesol už v prvostupňovom konaní. Nevypočutie svedka C. L., ktoré namietajú žalobcovia, by bolo pre právne posúdenie veci bezpredmetné, pretože listinné dôkazy jednoznačne, bez pochybností preukazujú, že žaloba je nedôvodná. Ďalšie dôvody odvolania, týkajúce sa nesprávneho procesného postupu okresného súdu, mal za nedôvodné a

nekvalifikované. Žalobcom 1/,2/ neboli upreté žiadne procesné práva, pretože boli zastúpení advokátom a súd postupoval podľa ustanovení CSP. Žalovaný 1/ zotrval na svojich vyjadreniach aj v ďalšom písomnom podaní, doručenom Okresnému súdu dňa 22. 12. 2016.

10. Žalobcovia 1/,2/ k vyjadreniu žalovaného 1/ tých odvolaniu písomne uviedli, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny vzťah žalobcov k sporným nehnuteľnostiam existovala aj existuje. Skutočnosť, na ktoré sa odvoláva žalovaný 1/, boli v konaní spochybnené, listinné dôkazy vyprodukované žalovaným 1/ nevychádzajú z reálneho užívania nehnuteľností. Nimi podané odvolanie malo všetky zákonné náležitosti. Pokiaľ ide o ďalšie písomné podanie žalovaného 1/ zo dňa 22. 12. 2016, mali za to, že skutočnosť, ktoré žalobca 1/ uviedol vo vyjadrení, ktoré podal po uplynutí odvolacej lehoty, sú relevantné pre posúdenie veci.

11. Žalobkyňa 3/ ani žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcov 1/,2/ písomne nevyjadrili.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcov 1/,2/ nariaďovať pojednávanie.

13. Preskúmaním veci krajský súd zistil, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

14. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobcovia 1/,2/ uplatnili vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), v dôsledku čoho okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP). Zároveň namietali, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

19. Nevykonanie navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 46/05). Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť aj to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn.I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v

rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 3 Cdo 212/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011). Tým, že súd prípadne nevyhovie všetkým návrhom strany na vykonanie dôkazov, neodníme jej tým možnosť pred súdom konať (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/444/2015 zo dňa 07.10.2015).

20. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

21. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

22. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

23. V prejednávanej veci krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany, skonštatoval, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a v napadnutom rozsudku sa riadne vysporiadal so skutkovou i právnou argumentáciou strán vznesenou v prvostupňovom konaní. Krajský súd sa v zmysle vyššie uvedeného v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd, ako aj s jeho právnym posúdením, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje.

24. Žalobcovia 1/,2/ k veci samotnej vo svojom odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Okresný súd riadne odôvodnil, prečo nevykonal ďalšie žalobcami navrhnuté dôkazy (výsluch svedkov B. B. G., Ing. N., G. B. a C. L.), a teda odvolacia námietka žalobcov 1/,2/, že okresný súd svojím postupom znemožnil vykonať ďalšie dokazovanie, neobstojí, a to i s poukazom na to, že v odvolaní namietaný dôkazný prostriedok (výsluch svedka C. L.) ani nie je možné objektívne vykonať, pretože menovaný medzičasom zomrel. Na základe týchto skutočností krajský súd konštatuje, že v prvoinštančnom konaní nezistil, že by zo strany okresného súdu došlo k bezdôvodnému nevykonaniu odvolateľom navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností.

25. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku, že okresný súd procesným postupom porušil práva žalobcov 1/,2/ na spravodlivý proces, krajský súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobcovia 1/,2/ namietajú, že žalobca 1/ súdu riadne oznámil svoj zlý zdravotný stav, ktorý mu bránil zúčastniť sa pojednávania dňa 22.09.2016, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci samej a žalobkyňa 3/ takisto súdu oznámila, že vzhľadom na zdravotný stav žalobcu 1/ nebude schopná sa dostaviť na pojednávanie. Okresný súd tieto skutočnosti do úvahy nevzal, nariadil pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby bolo umožnené žalobcovi 1/ a žalobkyňi 3/ využiť právo záverečnej reči.

26. Z obsahu spisu krajský súd zistil, že žalobcovia 1/,2/ sú od začatia konania zastúpení advokátom, JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc.. Menovaného advokáta na svoje zastupovanie v konaní dňa 19.08.2014 splnomocnila i žalobkyňa 3/. Žalobcovia (vrátane pôvodného žalobcu 3/ C. H.) boli na pojednávanie súdu dňa 05.02.2015 riadne predvolaní, avšak tohto pojednávania sa za stranu žalobcov zúčastnil len žalobca 1/ a zástupca žalobcov 1/ až 4/ prostredníctvom advokátskeho koncipienta. Neúčast' žalobcov 2/ až 4/ ich zástupca ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadali. Na tomto pojednávaní došlo k výsluchu žalobcu 1/. Podaním zo dňa 16.02.2015 zástupca žalobcov oznámil, že došlo k ukončeniu zastúpenia žalobkyne 3/ jeho osobou ku dňu 15.02.2015 a žalobkyňu 3/ bude

zastupovať žalobca 1/. Súd následne nariadil pojednávanie na deň 22.09.2016, na ktorý termín o.i. predvolal žalobcov 1/ až 3/ i zástupcu žalobcov 1/,2/. Žalobca 1/ prostredníctvom zástupcu podaním, doručeným súdu dňa 20.09.2016, oznámil, že v tento deň bol hospitalizovaný v nemocnici z dôvodu zdravotného problému s nohou, ktorý mu bráni pohybovať sa a spôsobuje jeho imobilitu. Zástupca žalobcov 1/,2/ ospravedlnil neúčast' žalobcu 1/ a aj svoju neúčast' na pojednávaní dňa 22.09.2016 s tým, že klient - žalobca 1/ nesúhlasí, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, chce byť pri konaní prítomný aj z dôvodu, že zastupuje iných žalobcov v tomto konaní a zložitost' veci si to vyžaduje. Okresný súd obratom zástupcovi žalobcu 1/ oznámil s poukazom na § 183 ods. 1 CSP, že žalobca 1/ už bol vypočutý, jeho účasť nie je nevyhnutná na pojednávaní a v konaní je zastúpený advokátom. Skutočnosť, že zastupuje žalobkyňu 3/, nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože ju zastupuje ako fyzická osoba, žalobkyňa 3/ má možnosť dať sa zastúpiť advokátom (pričom v konaní už advokátom zastúpená bola), a sama bola na pojednávanie predvolaná. Žalobkyňa 3/ súdu podaním, doručeným dňa 21.09.2016, oznámila, že žalobca 1/ bol hospitalizovaný a nemôže sa zúčastniť na pojednávaní. Na pojednávanie dňa 22.09.2016 sa ani ona nebude reálne schopná dostaviť, pretože je imobilná a spoliehala sa na neho. Nesúhlasí, aby pojednávanie prebehlo bez jej prítomnosti, ktorú nemôže inak zabezpečiť a bez prítomnosti jej zástupcu. Okresný súd telefonicky žalobkyňu 3/ kontaktoval a oznámil jej, že jej žiadosť o zrušenie pojednávania súd neakceptuje a pojednávanie sa bude konať. Okresný súd na pojednávaní dňa 22.09.2016 oboznámil listinné dôkazy, vypočul si vyjadrenia zástupcov strán, pričom na výzvu súdu podľa § 182 CSP, aby zhrnuli svoje návrhy, vyjadrili sa k dokazovaniu a právnej stránke veci, zástupca žalobcov 1/,2/ podal vyjadrenie, ktoré je zachytené v zápisnici. Zástupca žalobcov 1/,2/ ani žalovaný návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Okresný súd na predmetnom pojednávaní vyhlásil rozsudok vo veci samej.

27. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

28. Podľa § 183 ods. 2 CSP od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

29. V prejednáwanej veci sa žalobca 1/ ospravedlnil z pojednávania súdu dňa 22.09.2016 zo závažných zdravotných dôvodov, pre ktoré bol hospitalizovaný, ktorú skutočnosť možno považovať za dôležitý dôvod, pre ktorý sa strana nemôže dostaviť na pojednávanie v zmysle § 183 ods. 1 CSP. V konaní však nebola splnená druhá, kumulatívna zákonná podmienka pre odročenie pojednávania okresného súdu dňa 22.09.2016, a to okolnosť, že od strany, teda žalobcu 1/, nebolo možné spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechal zastúpiť. Naopak, žalobca 1/ bol v konaní od počiatku zastúpený advokátom, ktorý sa na predmetnom pojednávaní súdu i zúčastnil (prostredníctvom koncipienta) a žalobcov 1/,2/ riadne zastupoval. Skutočnosť, že žalobca 1/ zastupoval žalobkyňu 3/ ako fyzická osoba, nemožno považovať za dôležitý dôvod, pre ktorý sa strana (žalobca 1/) nemôže dostaviť na pojednávanie v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Žalobca 1/ pritom v konaní vypočutý bol, a to na pojednávaní dňa 05.02.2015.

30. Žalobca 2/ sa pojednávania okresného súdu dňa 22.09.2016 nezúčastnil, svoju neúčast' vopred neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadal. Na pojednávaní sa zúčastnil jeho zástupca (advokátsky koncipient), ktorý súčasne zastupoval i žalobcu 1/.

31. Pokiaľ ide o žalobkyňu 3/, krajský súd konštatuje, že menovaná proti rozsudku okresného súdu odvolanie nepodala a vo vzťahu k nej nadobudol tento právoplatnosť dňa 05.11.2016.

32. Pokiaľ žalobcovia 1/,2/ namietajú, že žalobca 1/ nemohol predniesť záverečnú reč, krajský súd poukazuje na to, že zástupca žalobcu 1/, advokát, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ako strana (§ 92 ods. 2 CSP) na výzvu súdu na pojednávaní dňa 22.09.2016 zhrnul svoje návrhy a vyjadril sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci v zmysle § 182 CSP. Odvolacia námietka žalobcov 1/,2/ potom nie je dôvodná a nevychádza zo skutočného priebehu daného pojednávania.

33. Krajský súd zistil, že okresný súd rozhodol vo veci na základe odôvodnených skutkových a právnych záverov, a jeho rozhodnutie je správne a zákonné. Vzhľadom na uvedené, sú odvolacie námietky žalobcov 1/,2/ uplatnené neoprávnené. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

34. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalovaným 1/,2/, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní v celom rozsahu

35. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaných 1/,2/ rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP okresný súd.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).